

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

*Εν Ἀθήναις δραχμὰς 10. — *Εν ταῖς ἐπαρχίαις δραχμὰς 11

Τεμάται λεπτῶν 10

*Εν τῇ ἐξωτερικῇ φράγῃ χρυσῶ 15.

Τεμάται λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Γεώργιος Κ. Κριαρῆς

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΑ ΔΥΟ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ και ΓΕΩΡΓΙΟΝ

διὰ τὸ καλῶς ὤρισες.

I

Καλῶς τὰ βασιλόπουλα
Ἄπο τὰ ξένα μέρη,
Τόνα ἢ τύχη τὸ ἴμιζε
Μ' ἀγαπημένο ταῖρι
Καί τ' ἄλλο μᾶς τὸ πάντρευαν
Ψευτοεφημερίδες
Ὅπου εἰδήσεις κυνηγοῦν
Καί χτίζουν πυραμίδες
Ἄπο ψευτιὰ ἔστης στήλαις των,
Καλῶς τοὺς δυὸ λεβένταις
Ἄπο τῆς χώρας τοῦ βορριᾶ
Τοὺς ἔφερ' ὁ πονέντες.

✦

Ὁ Κῶττος, ἀνδρας πρὸ σωστός,
Γερὸς, δυναμωμένος,
Καί ἔστὸ κορμὶ καὶ ἔστὸ μυαλό,
Στὰ γράμματα, ἔστὴ γνῶσι,
Μπορεῖ καὶ ἔστους δασκάλους μας
Μαθήματα νὰ δώσῃ
Κι' εἶν' ἀπὸ τῶρα βασιληᾶς
Εἰς ὅλα γυμνασμένους.

Ἄιγο βαρὺς καὶ σοβαρὸς,
Δὲ μοιάζει τοῦ μπαμπᾶ του,
Τ' ἀρέσει καὶ νὰ μελετᾷ
Καὶ ὄλω νὰ μαθαίνει,
Ἄν καὶ ἀκόμα σπουδαστῆς,
Σ' ἔξ' ἑφτά γλώσσαις κραινεῖ
Καὶ σ' ἄλλαις τόσαις ἴμπορεῖ
Νὰ γράφῃ τ' ὄνομά του.

II

Σὰ νέος, δὲν ἀκούστηκε
Κι' αὐτὸς νὰ κάμῃ τρέλλαις
Κι' ἂν τοῦ ριχνόταν τοῦ βορριᾶ
Ἢ ὠμορφαις κοπέλλαις,
Ποῦ τῆς ἐτρέλλαινε, θαρρεῖς
Ἢ τόσῃ λεβεντιὰ του,
Κρατοῦσε τὸ βαρὺ καμμιὰ
Δὲν πῆρε τὴν καρδιά του,
Ὡς ποῦ μὲ πρῶτον ἔρωτα
Ἄγνόν ἔστη Γερμανία,
Σοφὸς περὶ τὴν ἐκλογὴν,
Διαλέει τῇ Σοφία,
Σεμνή, ἀθῶα, φρόνιμη,
Ἄπάνω ἔστὸν ἀνό της,
Ποῦ σήμερα τὸν χαίρεται
Ἀρραβωνιαστικὸ της.

✦

Καλῶς τὸν ἐδεγθήκαμε
Τὸν Κῶττο, τὸ λεβέντη
Μιὰ μέρα καὶ ἔστὸ Βόσπορο
Νὰ τὸν ἰδοῦμ' ἀφέντη.

III

Ὁ Γεώργος, δέτε τον ἐκεῖ
Τί ἀνδρας ἔχει γέινει
Σπίθαις τὰ μάτια του πετοῦν,
Σὰ φλογερὸ καμίνι,
Εἶν' ὅλος σπέρτο καὶ φωτιὰ,
Εἶν' ὅλος εὐφύια,
Ἐπλάσθηκε μὲ δυνατὸ,
Μὲ θηλυκὸ μυαλό,

Και ἔστην πατρίδα τοῦ μπαμπᾶ
 Τῆ λειονταρο-Δανία
 Ὅπου τὸ στέμμα της κ' ἐγώ.
 Ὁ Ραμπαγᾶς, φιλῶ
 Γιατ' εἶν' ἡ δόλια ἀτυχῆ
 Ἑλλάδα τοῦ βορριᾶ
 Ὅπου κανέννας δυνατός
 Δὲ θέλει τὸ καλό της.
 Ὅπου τὴν ἔκαψ' ἀσπλάγνα
 Ἡ προδοτο-Ἀγγλία
 Κι' ἀκόμα μυαλοθρέφεται
 Ἀπὸ τὸ κόκκαλό της
 Ἡ αἰματοβυζάστρα της
 Ἀπάνθρωπη Πρωσσία,
 Ναι, ἔστην πατρίδα τοῦ μπαμπᾶ,
 Τῆς θάλασσας δελφίνι.
 Μαθαίνει μὲ τὰ κύματα
 Τὸν πόλεμο νὰ κἀνῃ,
 Νὰ δείχνῃ στήθος ἔστο βορριᾶ.
 Σὲ βάρκα μὲ λατίνι.
 Νὰ πιάνῃ σὲ παρακαιρῶ
 Μὲ βόλταις τὸ λιμάνι.
 Και νὰ ὀρτσάρῃ μονομιᾶς
 Τραβέρσο νὰ βαστᾶ.
 Ἐστὴν τρικυμία νὰ κρατῆ
 Ἀκούνητος τὸ δοιάκι.
 Και βλέπεις, βασιλόπουλο
 Τὸν δελφίνο-Γιωργάκη,
 Νὰ βρέγεται, νὰ ξαγρυπνᾶ,
 Μὲ δίχως ν' ἄρρωστᾶ.

IV

Μὲ τέτοιο βασιλόπουλο
 Ἠαλασσομαθημένο
 Εἶναι, θαρρῶ, τὸ μέλλον μας
 Ἐστὴ θάλασσα γραμμένο,
 Κι' ὄσω κ' ἂν φοβερίζουνε
 Μ' ἀποκλεισμούς οἱ στόλοι.
 Ἐστὸ πείσμά των θὰ πάρωμε
 Θὰ πάρωμε τὴν Πόλι.

Καλῶς τὰ βασιλόπουλα,
 Μιὰ ἡμέρα θὰ τὸ δεῖξουν
 Μαζῆ μας τὸ νὰ ἔστη στεριᾶ,
 Ἐστὴ θάλασσα τὸ ἄλλο,
 Σουλτάνοι και Κεμάληδες
 Κακὸ θὰ σύρουν μπάλο
 Ἄνίσως και καμμιά φορὰ
 Τὰ δόντια τους μᾶς τρίζουν.

Ὡς τότε ὁμως, βρε παιδιά,
 Ἄς ζῶμεν ἐν εἰρήνῃ
 Και γιὰ τὸ ἰσοζύγιον
 Ἄς γδαῖρνουν τὸ πετσί μας,
 Ἄς μάθῃ και ὁ πικρὸ φτωχὸς
 Νὰ δίνῃ και νὰ δίνῃ
 Τσ' ἄς κουμουλώσῃ μὲ φτωχοὺς
 Ἡ κάθε φυλατσή μας,
 Νὰ ποῦμε τσ' ἀντριώτικα
 Νὰ θυμηθῶ τὴν Ἄντρο
 Τῆ δεύτερη πατρίδα μου
 Ὅπου τὴν ἔχω κἀντρο.

ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΚΑΙ ΕΝΕΣΤΩΣ

ΥΠΟ
 ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

(Ἄρθρον αὐτοῦ δημοσιεύθη διὰ τοῦ φύλλου τῆς 6 Ἰουλίου
 1874 τῶν Καιρῶν).

ΔΟΥ

Ἡ Βασιλεία τοῦ Γεωργίου.

Ἐπι τούτου δὲ ἡ τῶν Νόμων ἀλιγορία εἰσήχθη εἰς τὰ
 ἴθι τοῦ τόπου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὥστε σπάνιοι οἱ ἀν-
 θιστάμενοι εἰς τὰς παρανόμους αὐτῆς προτάσεις ἢ ἐκδηλοῦν-
 τες κἂν ἀποδοκιμασίαν ἢ ἀπορίαν ἐπὶ τοῖς λεγομένοις. Οἱ
 Βουλευταὶ ψηφίζουσιν ἀνεπιφύλακτος τὰς ἀντισυνταγμα-
 τικὰς πιστώσεις περὶ ἀνακτορικῶν δαπανῶν, οὐδεμίαν
 δὲ ἀκούεται ἀπὸ τοῦ βήματος, φωνὴ κατὰ τῆς παρουσίας ἐν
 τῇ ἑλληνικῇ αὐτῆ προσώπου διορισθέντος εἰς αὐτὴν παρὰ ξέ-
 που ἡγεμόνος. Ἀξιωματικοὶ διακεκριμένῃ κατέχοντες θέσιν
 ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρετοῦσι τὰς ἀθαιρέτους ὀρέξεις τοῦ
 ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, μόνῃ δὲ ἡ πολιτικὴ δικαιο-
 σύνη σώζει, ἐφ' ὅσον αὐτῇ ἀνήκει, ἀπὸ τῶν δυνάμεων αὐτοῦ
 τὸν κ. Τ. Πλέσαν και τὸν Ε. Κολοκοτρώνη. Οὐδεὶς τῶν
 εἰς αὐτὸ προσεφέρθησαν θέσεις πρέσβειων ἐδίστασε νὰ ἐξυπηρε-
 τήσῃ αὐτοπροσώπως τὸν παραδιασμόν τοῦ Νόμου διερχόμε-
 νος θέσιν και λαμβάνων μισθὸν παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς

Βουλῆς. Βεβαίως δὲν ἀγνοεῖ ὁ κ. Βαλαωρίτης, ὅτι ληστεύει
 τὸ δημόσιον Τμῆμα λαμβάνων ἐξ αὐτοῦ, ὡς πρέσβυς, τε-
 τρakisχιλία δραχμας κατὰ μῆνα εἰς τὸ πείσμα τοῦ
 ἔθνους και τοῦ Νόμου. Ἀλλὰ θὰ γελᾷσῃ ἂν τῶν ἀποτει-
 νῆ τις τοιαύτην παρατήρησιν.

Διὰ τι ἄλλο ὑπάρχει ὁ λαὸς ἢ ὅπως παρέχῃ
 εἰς τοὺς εὐνοουμένους χρήματα και τιμὰς; (α) Ἀξιόδοκρον
 φαινόμενον. Ὁ νόμος μὴ εὐρίσκων πλέον ἀντιλήπτορα
 κατὰ τῆς ἀσθεσίας τῆς κυβερνήσεως ἐν τῷ τό-
 πῳ, τυγχάνει ἠθικῆς ἀρωγῆς παρὰ ξένης κυβερνήσεως. Βε-
 βαιοῦται ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐπὶ τῷ διορισμῷ τοῦ κ.
 Βαλαωρίτου ὡς πρέσβειος ἐξέφρασεν ἀπορίαν διὰ τὴν ἐκλο-
 γὴν προσώπου, ὅπερ πρὸ ἐτῶν μετέβη εἰς Λονδίνον ὅπως βο-
 λιδοσκοπήσῃ τὴν βρετανικὴν κυβέρνησιν περὶ πραξι-
 κοπήματος κατὰ τοῦ συντάγματος. (β) ἀπεκρούσθη
 δὲ παρὰ τοῦ τότε ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ λόρδου Κλα-
 ρενδῶνος δηλώσαντος, ὅτι τὴν βασιλείαν ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνώ-
 ρισεν ἡ Ἀγγλία ὡς συνταγματικὴν και ὅτι μόνον ἐφ' ὅσον
 ἴητο συνταγματικὴ ἰσχύον τα περὶ αὐτῆς μεταξὺ τῶν δυνά-
 μεων συντεθειμένα. Ἀλλὰ περὶ τούτων ἴσως πραγματευθῶμεν
 ἐκτενέστερον προσεχῶς, σχετίζοντες αὐτὰ πρὸς τὰς ψευρε-

Σ. Σ. — Εἴμεθα σύμφωνοι κύριε Τρικούπη, και σήμερον φαίνεσθε
 συνεπέστατοι, εἰς ὅσα ἐγράφατε κατὰ τὸ 1874.

(β) Σ. Ρ. Δὲν μᾶς λέγητε κύριε Τρικούπη, τίς ἀπέστειλε τὸν κ.
 Βαλαωρίτην εἰς Ἀγγλίαν.

Τὸ φύλλον τοῦτο ὄφειλεν αὐτομολοῦν καὶ προστιθέμενον εἰς τὰ ὑπουργικὰ ὄργανα νὰ περαστήσῃ ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη εἶναι ὑπὲρ τοῦ πολέμου καὶ ἐπομένως συμμορφούμενον πρὸς ταύτην προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸ ὑπουργεῖον Δηλιγιάννη.

Καὶ ποία ἐξελέχθη πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἰουδαϊκοῦ τούτου σχεδίου ἐφημερίς;

Ποία ἄλλη παρὰ ἡ δεξιωτέρα ὄλων εἰς τὸ ἐγείρειν θόρυβον καὶ πάταγον, ἢ εὐκολώτερον πιασὼν ἀλλάζουσα φρόνημα καὶ ἰδέας, ἐκείνη ἣτις τὰ γυρίζει τὸσον εὐχερῶς ὅταν εὐρίσκη συμφέρον, καὶ σπρέφεται πρὸς αὐτὸ, ὡς ὁ ἀνεμοδείκτης πρὸς τὸν ἀνεμὸν, τὸ ἥλιοτρόπιον πρὸς τὸν ἥλιον καὶ οἱ καλόγηροι πρὸς τὴν ἀτραπὸν τοῦ μοναστηρίου ἄρ' ἢς ἔρχονται προσκυνήτριαι;

Ἡ ἐντολὴ τοῦ κ. Τρικοῦπη ἐκτελεῖται.

Ὁ εὐφυὴς καὶ καταρθωματικὸς διευθυντὴς τῆς **Ἀκροπόλεως** εὐρίσκει ἀμέσως καὶ τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποῦ ἡδύνατο νὰ λάβῃ συνέντευξιν μετὰ τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

Ἐδόποιεῖ αὐτὸν ὅτι ἔχει ἐπιστολάς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, καθ' ἃς ἀνεχώρησαν ἐκείθεν δεκαπέντε κατασκοποὶ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως καὶ ἔρχονται ἐνταῦθα, ὅπως κατασκοπεύωσι καὶ γνωστοποιήσωσιν εἰς τὴν τουρκικὴν κυβέρνησιν τὰς ἐνεργείας καὶ τὰ μέτρα τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἐνῶ ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις κατασκόπους εἶχεν αὐτὰ τὰ τρικουπικὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα, τὰ ὅποια καὶ τὴν παραμικρὰν ἐνεργεσίαν τῆς κυβερνήσεως ἐδημοσίευσεν.

Ἐίχε δὲ προσέτι καὶ τὸν Χαμουδόπουλον, σύμβουλον τῆς τουρκικῆς πρεσβείας, ὅστις, διὰ τῶν σχέσεών του, ἐμάνθανεν ὅλα.

Καὶ αὐτὸς ὁ Κομπάρης ἦτο φίλος του καὶ ἔπρεχε δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ νὰ μανθάνῃ τὰς κινήσεις τοῦ στρατοῦ, καὶ τηλεγραφήματα ἀκόμη ἔπεμπεν εἰς Θεσσαλίαν, εἰς ἐπιστράτους κλπ.

Ἐν τούτοις ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐζήτησε νὰ ἰδῇ τὸν κ. Γαβριηλίδην, ὅπως μάθῃ τὰ περὶ τῶν τουρκικῶν κατασκόπων.

Ὁ κ. Γαβριηλίδης αὐθιμῶρον, τὴν νύκτα ὅμως, μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ τῶ ἀνεκοίνωσε τὰς περὶ κατασκόπων δόξαν εἰδήσεις του, ἀλλὰ τῶ προσέθηκεν ὅτι ἡ **Ἀκρόπολις** τάσσεται μετὰ τὴν πολιτικὴν του, διότι τὸ ἔθνος θέλει τὸν πόλεμον.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης εὐχαρίστησεν αὐτὸν καὶ τὸν συνεχάρη διὰ τὸν πατριωτισμὸν του.

Ὁ κ. Γαβριηλίδης ἀπελθὼν μετέβη εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ ἔγραψεν ἄρθρον πολεμικόν, τὸ ὁποῖον δημοσιευθὲν τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐξέπληξε πάντας, μετὰ τὰς ἐντυπώσεις τῶν ἄρθρων τοῦ Βαμπᾶ, διὰ τῶν ὁποῖων περιστάνετο ἡ Ἑλλάς ἀνίκανος νὰ πολεμήσῃ πρὸς τὴν Τουρκίαν.

Ὁ κ. Γαβριηλίδης ἔλθε τότε πολλὰ συγχαρητήρια.

Τὸ φύλλον του ἐζήτητε καὶ πῶξῃτε καταπληκτικῶς ἢ πάλῃ καὶ ἀπέκτησε πολλοὺς συνδρομητάς.

Τὶ ἐκρύπτετο ὅμως ὀπίσθεν αὐτοῦ τοῦ πατριώτου τούτου θ' ἀποδείχθῃ κατόπιν.

XXXV.

Ο Κ. ΒΛΑΣΣΙΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΕΝ ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑΙ.

Πρὶν ἢ προχωρήσωμεν ἄς δώσωμεν, ἐν ὄσῳ τὸ δυνατόν, βραχεία σκιαγραφία, ἔσθ' ἡμερῶν, τὴν εἰκόνα τοῦ δεινοῦ τῆς **Ἀκροπόλεως** ἀρχισυντάκτου κ. Βλασίου Γαβριηλίδου. Τὸν γνωρίζετε σχεδὸν ὅλοι καὶ ἐξ ὄψεως.

Μέτριος καὶ ἀσύμμετρος τὸ σῶμα, ἔχει ἀνεπτυγμένον μὲν

τὸν κορμὸν, βραχέα δὲ τὰ ραχίδια καὶ πρὸς τὰ ἔσω καμπτόμενα σκέλη του, ἠπολήγοντα εἰς μεγάλους πόδας τετραμῆνους, πρὸς τὰ ἔσω.

Τὴν ξανθὴν αὐτοῦ κεφαλὴν ἀνατείνει καὶ κρατεῖ πρὸς τὰ ὀπίσω ὑψωμένην κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Μιραβό καὶ τοῦ Γαμβέττα, γαλανόθαλμος δὲ καὶ μύωψ ὁ ὄξυδερκής αὐτός, φέρει διόπτρας ἀριθμοῦ 5 ἔστ' ἄματτα του.

Τὸ μέτωπόν του πλατὺ, ὑψηλὸν καὶ ἐξωγκωμένον, ὠραῖζει πως ὅταν ᾔται ἀσκεπής, τὴν ἄλλως ἀγρίαν αὐτοῦ καὶ ἀποκρουστικὴν ὄψιν, ἣς ἐπιτείνει τὴν ἀγριότητα καὶ ἀσχημίαν, μύτη πλαγωτὴ κατὰ τὸ μεσόρρινον καὶ αἱ ἀκανθωταὶ ὡς ἀκανθοχόρου τρίχες τοῦ γενείου καὶ τοῦ μύστακος.

'Α.Λ.' ἡ πλειθὺς τῆς ὄλης ἀναγκάζει ἡμᾶς νὰ διακόψωμεν μόλις ἀρξάμεν τὴν ἐν παρεκδόσει σκιαγραφίαν ταύτην, ἢν θὰ συνεχίσωμεν διὰ τοῦ προσεχοῦς διπλοῦ φύλλου τῆς Πέμπτης, ὅπου θὰ ἔχετε τὴν ἐξακολουθήσιν τοῦ Ἡ' ἐνηθῆτω φῶς.

Ἡ' αμ. π. γ. ἄς

ΓΛΕΝΤΙΑ

*'Εδῶ μᾶς πῆρ' ὁ διάολος τὸν κύριον πατέρα
'Απὸ τῆ φτώχεια τὴν πολλὴν θὰ ὄγρουμε διακοριὰ,
Θὰ τρώμε καὶ θὰ πίνωμε κοπαριστὸν αἶμα,
'Στῆς φυλακῆς θὰ λιώσουμε τὴν χρῆα σκοτεινιά,
Καὶ τί μ' αὐτό; μεθαῦριο γλεντοῦνε 'στὴν Ἀθήνα
Γλεντῖα ἐκεῖ, ἐπίδειξι, πύρατες κι' ἐδῶ πείνα.*

✦

*Πενήντα φράγκα ἔφθασεν ἐφέτος ἡ σταγίδα
Καὶ ἄς κοσιτῆ ἕκατόν πενήντα τί μ' αὐτό,
'Αποῦ γιορτάζ' ὁ βασιλεὺς γλεντάει ἡ κατρίδα
Κι' ἐγὼ μ' ὄλη τὴ φτώχεια μου τὸ σκοῦρο μου πετῶ,
Καὶ τρέχω νὰ ξεμουρλαθῶ κι' ἐγὼ εἰς τὴν Ἀθήνα
'Αδιάφορο ἢν μ' ἔλυωσε ἡ γδύμια καὶ ἡ πείνα.*

✦

*'Υποταμία ἔβλεπα ἀπόψε σ' ὄνειρό μου,
'Στὴν τσίπη μου δὲν ὄρισεται, ἀδέρφια μου λιανό,
Τὸν εἶδα ποῦ μὲ τράβαγε κι' ἔκαμα τὸ σταυρό μου,
Σὰ διάολος μεῦ φάνηκε σὲ τόπο σκοτεινῶ
Κι' ἐφώταζε, τί μὲ τραβᾶε; θὰ πάω 'στὴν Ἀθήνα
'Εκαὶ γλεντοῦνε, ἄσε με καὶ μ' ἔφαγε ἡ πείνα.*

✦

*Βρὲ Μπαρρῆ γιατί δὲ δίνετε τιμὴ εἰς τὴ σταγίδα
Νὰ πᾶμε νὰ γλεντίσουμε σιμὰ 'στὸ βασιλεῖα;
Καυμίρε Φέλις σὲ σέτανε θὰ ρίξω τὴν ἐλπίδα...
Γιατί δὲν ἀγοράζετε οὔτε καὶ σεῖς μία σταλιά;
Δός τε τιμὴ ἢ βερεσὲ θὰ πᾶμε 'στὴν Ἀθήνα
Γιὰ νὰ γλεντίσουμε κι' ἐμεῖς. Στ' ἀνάθεμα ἡ πείνα.*

✦

*Χρυσὲ μου χωροφύλακα, μὰ τ' ἀργυρὰ κομβιά σου
Μὴ μὲ τραβήξης, ἀδερφέ, 'στὴ μαύρη φυλακῆ.
Τὰ γλεντῖα ποῦ θὰ γίνουνε μεθαῦριο στοχάσου
Καὶ ἄσε με ἐλεύθερο νὰ τραβηχθῶ ἐκεῖ.
'Αφῆσε τώρα, σταυρωτῆ, νὰ πάω 'στὴν Ἀθήνα
Καὶ δὲ μὲ σιμάζ' ἡ φυλακῆ, ἀργότερα, κι' ἡ πείνα.*

Φόλα.

(*) Σ. Π. Τὸ ποιημάτιον τοῦτο ἐπεστάλη ἡμῖν ἐκ Πύργου.

Και ἔστην πατρίδα τοῦ μπαμπᾶ
 Τῆ λειονταρο-Δανία
 Ὅπου τὸ στέμμα τῆς κί' ἐγώ,
 Ὁ Ραμπαγᾶς, φιλῶ
 Γιατ' εἶν' ἡ δόλια ἄτυχῃ
 Ἑλλάδα τοῦ βορριᾶ
 Ὅπου κανέννας δυνατὸς
 Δέ θέλει τὸ καλό τῆς.
 Ὅπου τὴν ἔκαψ' ἄσπλαγνα
 Ἡ προδοτο-Ἀγγλία
 Κί' ἀκόμα μυαλοθρέφεται
 Ἀπὸ τὸ κόκκαλό τῆς
 Ἡ αἱματοβυζάστρα τῆς
 Ἀπάνθρωπη Πρωσσία,
 Ναι, ἔστην πατρίδα τοῦ μπαμπᾶ,
 Τῆς θάλασσας δελφίνι.
 Μαθαίνει μὲ τὰ κύματα
 Τὸν πόλεμο νὰ κάνῃ,
 Νὰ δείχνῃ στῆθος ἔστο βορριᾶ.
 Σὲ βάρκα μὲ λατίνι.
 Νὰ πιάνη σὲ παρακαίρῳ
 Μὲ βόλταις τὸ λιμάνι.
 Και νὰ ὀρτσάρῃ μονομιᾶς
 Τραβέρσο νὰ βαστᾶ.
 Ἐστὴν τρικυμία νὰ κρατῇ,
 Ἀκούνητος τὸ δοῖακι.
 Και βλέπεις, βασιλόπουλο
 Τὸν δελφινο-Γιωργάκη,
 Νὰ βρέχεται, νὰ ξαγρυπνᾶ,
 Μὲ δίχως ν' ἄρρωστᾶ.

IV

Μὲ τέτοιο βασιλόπουλο
 Θαλασσομαθημένο
 Εἶναι, θαρρῶ, τὸ μέλλον μας
 Ἐστὴ θάλασσα γραμμένο,
 Κί' ὅσω κί' ἂν φοβερίζουνε
 Μ' ἀποκλεισμοὺς οἱ στόλοι.
 Ἐστὸ πείσμα τῶν θὰ πάρωμε
 Θὰ πάρωμε τὴν Πόλι.

Καλῶς τὰ βασιλόπουλα,
 Μιὰ ἡμέρα θὰ τὸ δείξουν
 Μαζῇ μας τὸ νὰ στη στεριά,
 Ἐστὴ θάλασσα τὸ ἄλλο,
 Σουλτάνοι και Κεμάληδες
 Κακὸ θὰ σύρου μπάλο
 Ἀνίσως και καμμιὰ φορὰ
 Τὰ δόντια τους μᾶς τρίξουν.

Ὅς τότε ὅμως, βρε παιδιὰ,
 Ἄς ζῶμεν ἐν εἰρήνῃ
 Και γιὰ τὸ ἰσοζύγιον
 Ἄς γδαίρουν τὸ πεταίμας,
 Ἄς μάθῃ και ὁ πικρὸς φτωχὸς
 Νὰ δίνῃ και νὰ δίνῃ
 Τσ' ἄς κουμουλώσῃ μὲ φτωχοὺς
 Ἡ κάθε φυλατσή μας,
 Νὰ ποῦμε τσ' ἀντριώτικα
 Νὰ θυμηθῶ τὴν Ἄντρο
 Τῆ δεύτερη πατρίδα μου
 Ὅπου τὴν ἔχω κάντρο.

ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΚΑΙ ΕΝΕΣΤΩΣ

ΥΠΟ
 ΧΑΡΙΑΛΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

(ἄρθρον αὐτοῦ δημοσιεύθη διὰ τοῦ φύλλου τῆς 6 Ἰουλίου
 1874 τῶν Καιρῶν).

ΔΟΥ

Ἡ Βασιλεία τοῦ Γεωργίου.

Ἐπι τοσούτων δὲ ἡ τῶν Νόμων ἀλιγορία εἰσῆχθη εἰς τὰ
 ἴθι τοῦ τόπου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὥστε σπάνιοι οἱ ἀν-
 θιστάμενοι εἰς τὰς παρανόμους αὐτῆς προτάσεις ἢ ἐκδηλοῦν-
 τες κἂν ἀποδοκιμασίαν ἢ ἀπορίαν ἐπὶ τοῖς λεγομένοις. Οἱ
 Βουλευταὶ ψηφίζουσιν ἀνευ ἀντιρροσῆς τὰς ἀντισυνταγμα-
 τικὰς πιστώσεις περὶ ἀνακτορικῶν δαπανῶν, αὐδεμία
 δὲ ἀκούεται ἀπὸ τοῦ βήματος φωνὴ κατὰ τῆς παρουσίας ἐν
 τῇ ἐλληνικῇ αὐλῇ προσώπου διορισθέντος εἰς αὐτὴν παρὰ ξέ-
 νου ἡγεμόνος. Ἀξιωματικοὶ διακεκριμένῃ κατέχοντες θέσιν
 ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρετοῦσι τὰς ἀθαιρέτους ὀρέξεις τοῦ
 ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, μόντ δὲ ἡ πολιτικὴ δικαιο-
 σύνη σώζει, ἐφ' ὅσον αὐτῇ ἀνήκει, ἀπὸ τῶν δυνάμεων αὐτοῦ
 τὸν κ. Τ. Πιλέσαν και τὸν Μ. Κολοκοτρώνη. Οὐδεὶς τῶν
 εἰς οὗς προσεφέρθησαν θέσεις πρέσβων ἐδίστασε νὰ ἐξυπηρε-
 τήσῃ αὐτοπροσώπως τὸν παραβιασμὸν τοῦ Νόμου διερχόμε-
 νος θέσιν και λαμβάνων μισθὸν παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς

Βουλῆς. Βεβαίως δὲν ἀγνοεῖ ὁ κ. Βαλαωρίτης, ὅτι ληστεύει
 τὸ δημόσιον Τεμεῖον λαμβάνων ἐξ αὐτοῦ, ὡς πρέσβυς, τε-
 τρακισχιλίαις δραχμαῖς κατὰ μῆνα εἰς τὸ πείσμα τοῦ
 ἔθνους και τοῦ Νόμου. Ἄλλα θὰ γελᾶτῃ ἀν εἰσὶν ἀποτει-
 νῇ τις τοιαύτην παρατήρησιν.

Μετὰ τι ἄλλο ὑπάρχει ὁ λαὸς ἢ ὅπως παρέχῃ
 εἰς τοὺς εὐνοουμένους χρήματα και τιμὰς; (α)

Ἀξιοδακρυτὸν φαινόμενον. Ὁ νόμος μὴ εὑρίσκων πλέον
 ἀντιλήπτορα κατὰ τῆς ἀσεβείας τῆς κυβερνήσεως ἐν τῷ τό-
 πῳ, τυγχάνει ἠθικῆς ἀρωγῆς παρὰ ξένης κυβερνήσεως. Βε-
 βαιοῦται ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐπὶ τῷ διορισμῷ τοῦ κ.
 Βαλαωρίτου ὡς πρέσβους ἐξέφρασεν ἀπορίαν δια τὴν ἐκλο-
 γὴν προσώπου, ὅπερ προῆλθεν μετέωρον εἰς Λονδίνον ὅπως βο-
 λιδοσκοπήσῃ τὴν βρετανικὴν κυβέρνησιν περὶ πραξί-
 κοπήματος κατὰ τοῦ συντάγματος. (β) ἀπεκρούσθη
 δὲ παρὰ τοῦ τότε ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ λόρδου Κλα-
 ρενδῶνος δηλώσαντος, ὅτι τὴν βασιλείαν ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνώ-
 ρισεν ἡ Ἀγγλία ὡς συνταγματικὴν και ὅτι μόνον ἐφ' ὅσον
 ἴτο συνταγματικὴ ἴσχυον τὰ περὶ αὐτῆς μεταξὺ τῶν δυνά-
 μεων συνθεθειμένα. Ἄλλα περὶ τούτων ἴσως πραγματευθῶμεν
 ἐκτενέστερον προσεχῶς, σχετιζόντες αὐτὰ πρὸς τὰς ψευθε-

Σ. Σ. — Εἴμεθα σύμφωνα Κύριε Τρικούπη, και σήμερον φαίνεσθε
 συνεπέστατοι, εἰς ὅσα ἐγράφατε κατὰ τὸ 1874.

(β) Σ. Ρ. Δὲν μᾶς λέγητε κύριε Τρικούπη, τίς ἀπέστειλε τὸν κ.
 Βαλαωρίτην εἰς Ἀγγλίαν.

Τὸ φύλλον τοῦτο ὄφειλεν αὐτομολοῦν καὶ προστιθέμενον εἰς τὰ ὑπουργικὰ ὄργανα νὰ παραστήσῃ ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη εἶναι ὑπὲρ τοῦ πολέμου καὶ ἐπομένως συμμορφούμενον πρὸς ταύτην προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸ ὑπουργεῖον Δηλιγιάννη.

Καὶ ποία ἐξελέγη πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἰουδαϊκοῦ τούτου σχεδίου ἐφημερίς;

Ποία ἄλλη παρὰ ἡ δεξιωτέρη ὄλιον εἰς τὸ ἐγείρειν θόρυβον καὶ πάταγον, ἢ εὐκολώτερον πιασὼν ἀλλάζουσα φρόνημα καὶ ἰδέας, ἐκείνη ἣτις τὰ γυρίζει πῶσον εὐχερῶς ὅταν εὐρίσκη συμφέρον, καὶ στρέφεται πρὸς αὐτὸ, ὡς ὁ ἀνεμοδείκτης πρὸς τὸν ἄνεμον, τὸ ἡλιοτρόπιον πρὸς τὸν ἥλιον καὶ οἱ καλόγηροι πρὸς τὴν ἀτραπὸν τοῦ μοναστηρίου ἀρ' ἢς ἔρχονται προσκυνήτρια;

Ἡ ἐντολὴ τοῦ κ. Τρικούπη ἐκτελεῖται.

Ὁ εὐφυῆς καὶ καρποφραγίας διεθνοῦς τῆς **Ἀχροπόλεως** εὐρίσκει ἀμέσως καὶ τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου ἠδύνατο νὰ λάβῃ συνέντευξιν μετὰ τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

Εἶδοποιεῖ αὐτὸν ὅτι ἔχει ἐπιστολάς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἄς ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν δεκαπέντε κατάσκοποι τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως καὶ ἔρχονται ἐνταῦθα, ὅπως κατασκοπεύωσι καὶ γνωστοποιήσωσιν εἰς τὴν τουρκικὴν κυβέρνησιν τὰς ἐνεργείας καὶ τὰ μέτρα τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἐνῶ ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις κατασκόπους εἶχεν αὐτὰ τὰ τρικουπικὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα, τὰ ὁποῖα καὶ τὴν παραμικρὰν ἐνέργειαν τῆς κυβερνήσεως ἐδιμοσίουν.

Εἶχε δὲ προσέτι καὶ τὸν Χαμουδούπουλον, σύμβουλον τῆς τουρκικῆς πρεσβείας, ὅστις, διὰ τῶν σχέσεών του, ἐμάνθανεν ὅλα.

Καὶ αὐτὸς ὁ Κομπάρης ἦτο φίλος του καὶ ἔτρεχε δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ νὰ μανθάνῃ τὰς κινήσεις τοῦ στρατοῦ, καὶ τηλεγραφήματα ἀκόμη ἐπεμπεν εἰς Θεσσαλίαν, εἰς ἐπιστράτους κλπ.

* *

Ἐν τούτοις ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐζήτησε νὰ ἰδῇ τὸν κ. Γαβριηλίδην, ὅπως μάθῃ τὰ περὶ τῶν τουρκικῶν κατασκόπων.

Ὁ κ. Γαβριηλίδης αὐθιμάρων, τὴν νύκτα ὅμως, μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ τῷ ἀνεκοίνωσε τὰς περὶ κατασκόπων δῆθεν εἰδήσεις του, ἀλλὰ τῷ προσέθηκεν ὅτι ἡ **Ἀχρόπολις** τίσεται μετὰ τὴν πολιτικὴν του, διότι τὸ ἔθνος θέλει τὸν πόλεμον.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης εὐχαρίστησεν αὐτὸν καὶ τὸν συνεχάρη διὰ τὸν πατριωτισμὸν του.

Ὁ κ. Γαβριηλίδης ἀπελθὼν μετέβη εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ ἔγραψεν ἄρθρον πολεμικόν, τὸ ὁποῖον δημοσιεύθην τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐξέπληξε πάντας, μετὰ τὰς ἐντυπώσεις τῶν ἄθρονον τοῦ Ραμπᾶ, διὰ τῶν ὁποίων περιττάνετο ἡ Ἑλλάς ἀνίκανος νὰ πολεμήσῃ πρὸς τὴν Τουρκίαν.

Ὁ κ. Γαβριηλίδης ἔλαθε τότε πολλὰ συγχαρητήρια.

Τὸ φύλλον του ἐζητεῖτο καὶ κῆξτε καταπληκτικῶς ἢ πᾶσι καὶ ἀπέκτησε πολλοὺς συνδρομητάς.

Τὶ ἐκτύπητο ὅμως ὀπισθεν αὐτοῦ τοῦ πατριώτου τούτου θ' ἀποδείχθῃ κατόπιν.

XXXV.

Ο Κ. ΒΛΑΣΣΙΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΕΝ ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑΙ.

Πρὶν ἢ προχωρήσῃμεν ἄς δώσωμεν, ἐν ἄσφ τὸ δυνατόν, βραχεῖα σκιαγραφία, ἔσθ' ἄσφ πτερὸν, τὴν εἰκόνα τοῦ δεινοῦ τῆς **Ἀχροπόλεως** ἀρχισυντάκτου κ. Βλασίου Γαβριηλίδου.

Τὸν γνωρίζετε σχεδὸν ὅλοι καὶ ἐξ ὄψεως.

Μέτριος καὶ ἀσύμμετρος τὸ σῶμα, ἔχει ἀνεπτυγμένον μὲν

τὸν κορμὸν, βραχεῖα δὲ τὰ ρχιθὰ καὶ πρὸς τὰ ἔσω καμπτόμενα σκέλη του, ἠπολήγοντα εἰς μεγάλους πόδας τετραμμένους, πρὸς τὰ ἔξω.

Τὴν ξανθὴν αὐτοῦ κεφαλὴν ἀνατείνει καὶ κρατεῖ πρὸς τὰ ὀπίτω ὑψωμένην κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Μιραβὼ καὶ τοῦ Γαμβέττα, γαλανόφθαλμος δὲ καὶ μύωψ ὁ ὄξυδερκής αὐτός, φέρει διόπτρας ἀριθμοῦ 5 ἔσθ' ἄσφ μάτια του.

Τὸ μέτωπόν του πλατὺ, ὑψηλὸν καὶ ἐξωγκωμμένον, ὠραῖζει πῶς ὅταν ᾔται ἀσκεπής, τὴν ἄλλως ἀγρίαν αὐτοῦ καὶ ἀποκρουστικὴν ὄψιν, ἢς ἐπιτείνει τὴν ἀγριότητα καὶ ἀσχημίαν, μύτη πλατυτὴ κατὰ τὸ μεσόρρινον καὶ αἱ ἀκανθωταὶ ὡς ἀκανθοχέρου τρίχεις τοῦ γενείου καὶ τοῦ μύστακος.

* *

Ἄλλ' ἡ πληθὺς τῆς ὕλης ἀναγκάζει ἡμᾶς νὰ διακόψωμεν μόλις ἀρξαμένην τὴν ἐν παρεκδόσει σκιαγραφίαν ταύτην, ἢν θὰ συνεχίσωμεν διὰ τοῦ προσεχοῦς διπλοῦ φύλλου τῆς Πέμπτης, ὅπου θὰ ἔχετε τὴν ἐξακολουθήσασιν τοῦ Ἐνηθητῶ φῶς.

Ἡραμπεργῆς

ΓΛΕΝΤΙΑ

*Ἐδῶ μᾶς πῆρ' ὁ διάολος τὸν κύριον πατέρα
Ἀπὸ τῆ φτώχεια τὴν πολλὴν θὰ ὀδοῦμε διανοιγὰ,
Θὰ τρώμε καὶ θὰ πίνωμε κοπανιστὸν ἀέρα,
Ἐστὴς φυλακῆς θὰ λυώσωμε τὴν κρῖνα σκοτεινὰ,
Καὶ τί μ' αὐτό; μεθαύριο γλεντοῦνε ἴσθην Ἀθήνα
Γλέντια ἐκεῖ, ἐπίδειξι, πρῶτες κι' ἐδῶ πείνα.*

✦

*Περὶντα φράγκα ἔφασεν ἐφέτος ἡ σταφίδα
Καὶ ἄς κοστίζῃ ἑκατὸν πενήντα τί μ' αὐτό,
Ἄσφ' ἄσφ γιορτὰς' ὁ βασιλεὺς γλεντάει ἡ πατρίδα
Κι' ἐγὼ μ' ὅλη τὴ φτώχεια μου τὸ σκοῦφο μου πετῶ,
Καὶ τρέχω νὰ ξεμουρλαθῶ κι' ἐγὼ εἰς τὴν Ἀθήνα
Ἄδιάφορο ἄν μ' ἔλυσε ἡ γδύμια καὶ ἡ πείνα.*

✦

*Ἐποταμία ἐβλεπα ἀπόψε σὲ ὄνειρό μου,
Ἐστὴν τσέπη μου δὲν ὄρισεται, ἀδέρφια μου ἄσφ,
Τὸν εἶδα ποῦ μὲ τράβαγε κι' ἔκαμα τὸ σταυρό μου,
Σὰ διάολος μεῦ φάνηκε σὲ τόπο σκοτεινὸ
Κι' ἐφῶναξα, τί μὲ τραβᾷς; θὰ πάω ἴσθην Ἀθήνα
Ἐκεῖ γλεντοῦνε, ἄσφ με καὶ μ' ἔφαγε ἡ πείνα.*

✦

*Βρὲ Μπαρρῆ γιατί δὲ δίνετε τιμὴ εἰς τὴ σταφίδα
Νὰ πᾶμε νὰ γλεντίσωμε σιμὰ ἴσθ' ἄσφ βασιλεῖα;
Καυμίρε Φέλε σὲ σένας θὰ ρίξω τὴν ἐλπίδα...
Γιατί δὲν ἀγοράζετε οὔτε καὶ οἰς μία σταλιά;
Ἄσφ τε τιμὴ ἢ βερσὲ θὰ πᾶμε ἴσθην Ἀθήνα
Γιὰ νὰ γλεντίσωμε κι' ἐμεῖς. Σὲ ἄσφ ἄσφ πείνα.*

✦

*Χρυσὲ μου χοροφύλακα, μὰ τ' ἄργυρὰ κομβιά σου
Μὴ μὲ τραβήξῃς, ἀδέρφε, ἴσθ' ἄσφ μαύρη φυλακῆ.
Τὰ γλέντια κοῦ θὰ γίνουνε μεθαύριο στοχάσου
Καὶ ἄσφ με ἐλεύθερο νὰ τραβηχθῶ ἐκεῖ.
Ἄσφ τῶρα, σταυρωτῆ, νὰ πάω ἴσθην Ἀθήνα
Καὶ δὲ μὲ σιμὰ' ἡ φυλακῆ, ἀργότερα, κι' ἡ πείνα.*

Φύλα.

(*) Σ.Π. Τὸ ποιημάτιον τοῦτο ἐπεστάλη ἡμῖν ἐκ Πύργου.

ΔΙΚΗ ΣΑΡΟΓΛΟΥ

Ἰσχυρότερον φῶς εἰσδύει ὅλοεν μέχρι τῶν σκοτεινότερων μερῶν τῆς πολυδαίδαλου ταύτης ὑποθέσεως, ἀληθοῦς λαβυρίνθου, ὅπου ὁ βουλγαρικός Μινώταυρος ἀπειλεῖ νὰ καταβροχθίσῃ χρῆμα ἑλληνικόν, τῆ βοήθεια ἑλλήνων, ὡς μὴ ὤφειλε, συναγωνιστῶν.

Ἐντύπων ἰδίως προξενούσιν αἱ περὶ τῆς διπροσώπου διαγωγῆς τοῦ κ. Μιλτιάδου Ράλλη τελευταῖαι ἀποκαλύψεις. Ἐξ αὐτῶν φαίνεται ἡ ὑποκριτικὴ δεινότης μεθ' ἧς ὑπεκρίθη διπλοῦν χαρακτῆρα ταυτοχρόνως ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ σαργλείου δράματος ὁ ἠθοποιὸς οὗτος. Ἐξ αὐτῶν συμπεραίνεται ὅτι ὁ ρηθεὶς κύριος, καίτοι ἔχων λόγους εὐγνωμοσύνης πρὸς τὰ τέκνα τοῦ χειμνήστου Σαρόγλου, ὅστις εἰς τόσας ὑπεβλήθη θυσίας δι' αὐτὸν καὶ διετήρει τὸν υἱὸν τοῦ ἰδίου δαπάνῃ, ὑπότροφον ἐν Εὐρώπῃ, ἐξυπνέρεται τὰ συμφέροντα τῶν Βουλγάρων, παίζων πρόσωπον Ἰάγου καὶ ἔχων ἴσως, ὡς ὁ διαβόητος ραδιοῦργος τοῦ Ἰθελίου, σύνθημά του μόνον τὸ Βάλε χρήματα εἰς τὸ πουγγί σου.

Ἐξ ἄλλου ἡ γνησιότης τῆς προσβαλλομένης διαθέκης εἶναι πλέον καὶ τυρλοῖς ἀποδεδειγμένη, κατόπιν τῆς περὶ αὐτῆς γνώμης δεινῶν πραγματογνωμόνων, ἔτι δὲ μᾶλλον ἰσχυροποιεῖται τὸ γνήσιον αὐτῆς, διότι ἐν αὐτῇ συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ ἀποθιώσασα θυγάτηρ τῆς χήρας Σαρόγλου, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ διαθέκη ἐγγράφη, ἐνῶ εἰσέτι ἔζη ἡ θυγάτηρ.

Ὅτω καταρρέουσιν ἐν πρὸς ἐν ὑπὸ τὸν πέλεκυν τῆς λογικῆς καὶ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας τὰ σαθρὰ ἐπιχειρήματα τῶν συναγορεύων ὑπὲρ τῶν βουλγαρικῶν συμφερόντων ἐν ὑποθέσει, ὑπὲρ ἧς πᾶς γνήσιος Ἕλλην ἐνδιαφέρεται θεωρῶν ὡς ἐθνικὴν συμφορὰν τὸ νὰ φράγουν οἱ Βούλγαροι τὸ δίκαιον Ἑλλήνων ὀφφάνων.

* *

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου ἀρχόμεθα ἐπιλαμβάνομεν ἐκτενέστερον τοῦ ζητήματος.

ΠΗΦ!— ΠΑΦ!

Νέα κατηγορία.— Κατ' αὐτὰς ἀπηγγέθη καθ' ἡμῶν νέα κατηγορία ἐν ταῖς φυλακαῖς παρὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ κλητῆρος Γαβαλά πολιτικὴν φέροντος ἐνδυμασίαν καὶ συνοδευμένου ὑπ' ἐνὸς λεβέντη κλητῆρος ἐν στολῇ καὶ τοῦ ὑπαστυνόμου κ. Βάβαρη. Ἦλλον καὶ μᾶς ἦσαν καθ' ἡν ὥραν ἡσθάνομεθα πείναν φοβεράν καὶ μᾶς ἐπερίμενον ἀχνίζον γκιουβέτσι. Ἦ ὥρα ἦτο λίαν ἀκατάλληλος πρὸς ἀπολογία καὶ ἀπελογηθῆμεν εἰπόντες ὅτι οὐδὲν ἀπολογούμεθα ἀλλὰ ἢ ἀπολογηθῶμεν κατὰ τὴν δίκην.

Μᾶς ἔκαμεν ἐντύπων αὐτὸς ὁ ἐξευτελισμὸς, νὰ μὴ μᾶς καλέσῃ ἡ ἀνάκρισις καὶ νὰ μὴ μᾶς ἀνακρίνῃ ὁ γλυκὺς Μειδανόπουλος π. χ. ἀλλὰ νὰ μᾶς καταδικάσων ν' ἀπολογηθῶμεν εἰς ἓνα κλητῆρα ρυπαρὸν, ἐνδεδυμένον μὲ μισότριβ' ἀποφρία.

Ἦ νέα κατηγορία κατηγορεῖ ἡμᾶς διὰ τὸ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 81 φύλλῳ ποίημα **Ἔρχεται** τὸ τελευταῖον διὰ τῶν λέξεων:

Θὰ γιορτάσωμε 'στ' ἀλήθεια

σαν θὰ πέσῃ τέτοια πέτρα

Ἀπὸ τοῦ λαοῦ τὰ στήθια.

Καὶ διὰ τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Ρόκκου Χοϊδᾶ, τὸ ἐπιγραφόμενον τῷ Δουκὶ τοῦ Ἐδιμβούργου.

Ἐκάθησαν, βλέπετε, καὶ ἔψαξαν νὰ βροῦν φύλλους στ' ἄχρα.

✦

Τὸ φάντασμα τοῦ Ὄθωνος καὶ ἡ Ἀστυνομία.

— **Τὸ φάντασμα τοῦ Ὄθωνος** ἐξηγίωσε τὴν ἀστυνομίαν ἣτις τὸ ἐκυνήγησε καὶ προσεπάθησε νὰ τὸ κατὰσχῇ εἰς τὸ προηγούμενον ἡμῶν φύλλον. Ἀλλ' αὐτὸ, ὡς φάντασμα δὲν ἐπιανετο καὶ μ' ὄλην τὴν καταδίωξιν ἐξηκολούθει ὁ **Ραμπαγᾶς** νὰ κυκλοφορῇ βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ φαντάσματος, καὶ με ὑπερτίμησιν μάλιστα, ἧς δὲν ἤξιώθησαν ποτὲ αἱ χρυσοκάνθαρικαί μετοχαί.

Ἦ κατὰσχῆσις αὐτῆ διεπράχθη παρὰ τῆς ἀστυνομίας ἐν ἀγνοίᾳ τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς καὶ ἀνευ ἐγγράφου διαταγῆς αὐτῆς. Εἰς τὸν ἀξιοπρεπῆ καὶ ἐπιστημονικώτατον εἰσαγγελέα τῶν πλημμελειοδικῶν ἀρίνομεν ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας πᾶσαν ἱκανοποίησιν διὰ τὴν καταπάτησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, ὁ δὲ **Ραμπαγᾶς** προέβη ἀμέσως εἰς τὴν διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ αἰτίσιν θεραπείας παρὰ τοῦ δημοσίου, διὰ τὴν αὐθαίρετον ἀντισυνταγματικὴν καὶ παράνομον ταύτην κατὰσχῆσιν.

Διὰ τοιοῦτων αὐθαιρεσιῶν πλέον ἐπιζητοῦν τὴν ἐξαπάντιν τοῦ **Ραμπαγᾶ** ἀπὸ τοῦ δημοσιογραφικοῦ ὀρίζοντος, ὅπου τὸ παρ' αὐτοῦ χυνόμενον φῶς νυχθημερὸν ἐνοχλεῖ διάφορα νυκτερινὰ πτηνά.

Ἐν τῷ ὑπερβολικῷ αὐτῶν ζήλῳ νομίζουσι ὅτι πουλοῦν δουλεψι καὶ δὲν ἐννοοῦν ὅτι περισσότερον βλάπτουν ἐκείνους ἀκριβῶς τοὺς ὁποίους θέλουσι νὰ προφυλάξουν.

Εἰς αὐτοὺς ὀφείλει ὁ **Ραμπαγᾶς** τὴν καταπληκτικὴν ἀξίησιν τῆς κυκλοφορίας του. Τι βλακεία ποῦ τοὺς δέρνει! Ὁ Μπένσης ἦτο ἐξυπνος ἄνθρωπος. Λεῖπων, κατὰ τὴν καταδίωξιν τοῦ **Ραμπαγᾶ** μετὰ τὸ «Μικρὸ, μικρὸ, ἀμούστακο», αὐτὸς ὁ εἰδικὸς ἡμῶν διώκτης, ἐπετίμησε τὸν ἀντεισαγγελέα Σπανίδην (τὴν νυφίτσαν ἐκείνην) ὅστις εἶχεν ἐνεργήσει τὴν καταδίωξιν, εἰπὼν αὐτῷ — Ἔκαμες πολὺ κακά' ἂν ἦμην ἐγὼ, δὲν θὰ τὸν κατεδίωκα πλέον.

Καὶ εἶχε δίκαιον. Τότε κατήντησε νὰ πωληθῶν ῥύλλα περιέχοντα τὸ πολύκροτον ποίημα πρὸς πέντε καὶ δέκα δραχμάς, ἐν δὲ ζητηθὲν τηλεγραφικῶς μετὰ τινα καιρῶν ἐκ Λονδίνου ἐπληρώθη πενήτηντα φράγκα χρυσᾶ καὶ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, καθὼς μᾶς εἶπεν ὁ ζῶν τότε μακαρίτης Γούδας, εἰς οἶκον πλουσίων ὁμογενῶν, εἶχον ἀνηρτημένον τὸ καταδιωχθὲν ποίημα ἐντὸς χρυσοῦ πλαισίου εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς.

Δὲν θέλουσι νὰ ἐννοήσουν ὅτι ἡ ἰδέα ἐνισχύεται διὰ τῶν καταδιώξεων, διὰ τῶν μαρτυριῶν τῶν ὁπαδῶν αὐτῆς.

Ὁ δὲ τόσον ἀγγλίζων πρόεδρος τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως δὲν παραδειγματίζεται ἐκ τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπικρατούσης ἐλευθερίας τοῦ τύπου, ὅστις δύναται νὰ γράφῃ ὅ,τι θέλῃ, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ φοβηθῇ ὁ θρόνος. Ὦν θέτουσιν οἱ Ἀγγλοὶ ὑπεράνω πάσης προσβολῆς.

Τοὺς ἰδικούς μας :

Ἐν φάντασμα, ἐν ὄνειρον γελοῖως τοὺς ταραττεῖ.

Κι' ἡ ψευδοφαντασία τῶν ψευδεῖς κινδύνους πλάττει.

✦

Μεταξὺ δύο κάτωθεν τοῦ Γραφείου ἡμῶν.

— Πῶς ἔβγαλε τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ Γραφείου **Ραμπαγᾶ** ὁ Φιλῆμων;

— Τὴν ἔβγαλε γιὰτὶ τὸ **Ραμπαγᾶς**, ἀντὶ νὰ τὸ παιονοῦν γιὰ ἐπιγραφὴν τὸ πρῶτον γιὰ ὑπογραφὴν.

— Τίνος;

— Τοῦ **Ραμπαγᾶ** Φιλῆμονος.

Η ΒΟΥΤΑ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

Ἄν ὑπάρχη τι ἐν ταῖς φυλακαῖς δυνάμενον νὰ χαρακτηρίσῃ ἡμᾶς ὡς βαρβάρους τοῦ χειροτέρου εἶδους εἶναι ἡ χρῆσις τῆς ἀποτροπαίου βούτας. Τοιοῦτον αἶσχος δὲν πιστεύομεν νὰ στιγματίσῃ τὸν πολιτισμὸν ἄλλου εὐρωπαϊκοῦ λαοῦ σήμερον. Τί μᾶς ὠφελεῖ ἂν αἱ ἐφημερίδες γράρουν τόσα περὶ νέου τυττήματος φυλακῶν ἢ περὶ βελτιώσεως τῶν ὑπαρχουσῶν; Τί μᾶς ὠφελεῖ ἂν ὁ κ. Συγγρός κτιζῇ τοιαύτας κατ' εὐρωπαϊκὸν σχέδιον καὶ διορίζεται διευθυντῆς αὐτῆς μεμορφωμένος νέος ἐπίτηδες δι' ἐξόδων τοῦ πολυταλάντου Χίου σπουδαστῆς τὰ τῶν φυλακῶν ἐν Εὐρώπῃ; Τὸ βρομερὸν ἡμῶν παλαιὸν σύστημα ζῆ καὶ βασιλεύει ἀκόμη. Αἱ φυλακαὶ μᾶς ἔχουν καθαριστὰς, χρίοντας δι' ἀσθεστοῦ τὰ δωματῖα καὶ τοὺς ἀποπάτους, ἀλλ' οἱ μὲν ἀποπάτοι χαίνουσιν ἀναισχύντως καὶ ἀποφέρουσι νυχθημερὸν τὴν ζαλιζουσαν τοὺς φυλακισμένους βρώμαν αὐτῶν, τὰ δὲ δωματῖα, κατὰ πᾶσαν νύκτα, μεταβάλλονται εἰς ἀλγεις ἀποπάτους.

Φέρεται εἰς αὐτὰ παρὰ τοῦ καθαριστοῦ ἡ βούτα, ἀπὸ τῆς 5 μ. μ. καὶ οἱ ὑπόδικοι ἢ κατάδικοι κλείονται δέκα, εἴκοσι, τριακοντα ἢ καὶ περισσότεροι εἰς ἐν δωματίον, ὅπου θὰ διέλθωσιν ὥρας μακράς, τὸν χειμῶνα μάλιστα, μέχρις οὗ ἔλθῃ ἡ ὥρα τοῦ ἀνοίγματος.

Ἡ βούτα, μέγας, ξύλινος κάδδος ποτισμένος ὡς σπόγγος, ἐξ οὐρῶν καὶ κόπρων καὶ δεινῶς ὀζῶν ὅσω καὶ ἂν πλυθῇ, ἡ φοικαλέα βούτα, εἶνε ἐκεῖ χαινουσα, ἀσκεπῆς καὶ δεχομένη τὰς ἐπὶ τῶν χειλέων τῆς ἐφαρμοζομένης περιφερείας, διὰ τὴν φυσικὴν ἀνάγκην ἢ ἀπέναντι εἶναι ἴσοι χαμάλῃδες καὶ βασιλεῖς. Τὰ οὐρα ἀναβαίνουν ὀλονὲν πρὸς τὸ στόμιον αὐτῆς καὶ εἰς τὴν ἐπιράνειαν τῶν ἐπιπλῶν τὰ περιττώματα ἀπ' ὧν τῆ ἐπικουρία καὶ τῶν οὐρῶν μολύνεται ἡ ἀπὸ τόσα χνώτα καὶ ποδαρικὸν ὀξὺ μεμολυμένη ἀτμόσφαιρα. Ἄ! κύριοι δικασταί, ἄ κύριοι εἰσαγγελεῖς, ἄ κύριοι ἀρμόδιοι, οἱ ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου καὶ τοῦ βασιλέως ἐξευτελιζόντες τόσον τοὺς ὁμοίους σας διότι ἔτυχε νὰ ἐγκληματίσουν, ἐὰν ἐπὶ ἐν μόνον τέταρτον τῆς ὥρας σας ἔκλειον ἐκεῖ ὅπου κλείετε τὰ θύματά σας ἤθέλετε καταρασθῆ καὶ νόμον καὶ βασιλέα!

Ἄλλοίμονον! Ἐκεῖ λοιπὸν καταντᾷ ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν νὰ λέγῃ πρὸς τὸν ὑπόδικον ἢ κατάδικον πολίτην, ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου καὶ τοῦ βασιλέως μύριζε οὐρα καὶ κόπρους;

Ἐν τούτοις τοῦτο δὲν ἐμποδίζει τὴν διὰ τοῦ τύπου ρεκλάμαν. Αἶφνης ἀναγινώσκεις ἐν διάφορον ἔχον οὕτω:

Εἰς τὰς δεῖνα φυλακὰς ἐκαθαρίσθησαν καὶ ἀσθεστῶθησαν τὰ δωματῖα κ.λ. ἔπαινος ὀφείλεται εἰς τὸν ἐπιστάτην δεῖνα κ.λ.».

Ἄ! κύριοι δημοσιογράφοι, ἐλάτε τὴν νύκτα νὰ εἰσέλθῃτε εἰς αὐτὰ τὰ καθαρισθέντα, τὰ ἀσθεστωθέντα δωματῖα καὶ ἂν δὲν πάθετε βουτασφυξίαν νὰ χάνομεν ὅ,τι θέλετε.

Ἡ βούτα ὅλην τὴν νύκτα μεταβάλλεται εἰς λίμνην κοπροβριθῆ. Τὸ πρῶτόν δὲ εἶναι Θεέ μου φύλαγε τῆς μύταις, ὅταν ἀνοίγουν τὰ δωματῖα καὶ τὴν παίρνουν νὰ τὴν χύσουν οἱ καθαρισταί. Ἐκεῖ ἤθελα τῆ μυτίτσα σου, κ. Βουλπιώτη. Ἐκεῖ ἤθελα νὰ ἴσαι κ. Τρικούπη, μὲ τοὺς πρίγκιπας τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος, νὰ μᾶς καμαρώσουν κί' αὐτοὶ καὶ νὰ λάβουν ἀκριθὴ ἰδέαν τοῦ κατ' ἐπιφάνειαν πολιτισμοῦ μας. Ἐκεῖ θὰ ἐσχημάτιζον ἀκριθὴ περὶ αὐτοῦ ἰδέαν καὶ ὄχι εἰς τὸ γέῤῥα τῶν ἀνακτόρων ἢ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Ἀκροπόλεως, τὴν θέαν τῆς χρυσῆς Ἀκαδημίας κ.λ.π. καλλονῶν τῆς πόλεως. Καὶ ἂν αὐτὰ συμβαίνον, ἐν μέσῃ πρωτευούσῃ εἰς τὰς κλεινας Ἀθῆνας, φαντασθῆτε τί γίνεται εἰς τὰ μπουθρούμια τοῦ Ναυπλίου, τῆς Χαλκίδος καὶ ἄλλων πόλεων.

Ἐν τούτοις, καθὼς μᾶς εἶπον, εἰς τὰς ἐν Λαμῖα φυλακὰς

δὲν ὑπάρχει αὐτὸ τὸ κακόν. Ἔχει κί' ἐκεῖ βούταν, ἀλλὰ μεταλλίνην ἐρμητικῶς πωματιζομένην καὶ μὴ ἐπιτρέπουσαν διέξοδον ἀποφοράς. Ὡστε μία Λαμῖα ἐβάλεν, εἰς τοῦτο, τὰ γυαλιὰ στὴν Ἀθήνα.

Ποῦ λέτε διὰ τοὺς πρίγκιπας. Ἄς ἔλθουν νὰ μᾶς καμαρώσουν. Μολονότι, καθ' ἃ μανθάνομεν, εἰς τῶν πλέον ἀκουράστων καθαριστῶν τῆς φυλακῆς, ὁ πολὺς Γούλας, προτίθεται νὰ στείλῃ εἰς τὴν Ἐκθεσιν μίαν τοιαύτην βούταν, πεπληρωμένην μάλιστα καὶ πιστεύομεν νὰ βραβευθῇ.

Τελειόνομεν μὲ τὴν ἐξῆς παρατήρησιν.

Ὁ θέλων νὰ ἐννοήσῃ καλῶς τὴν ἀξίαν ἐνὸς σπιτιοῦ δὲν πρέπει νὰ εἰσέλθῃ μόνον εἰς τὴν τραπεζαρίαν καίεῖς τὸσαλόνη, καὶ εἰς τοὺς κοιτώνας αὐτοῦ, ἀλλὰ νὰ καταβῇ καὶ εἰς τὸ μαγεργῶ καὶ νὰ χῶσῃ τὴ μύτη του εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 000 δωματῖά του.

Λοιπὸν ἔλθετε καὶ ἴδετε καὶ ὀσφράνητε νὰ καταλάβετε τί βαρβαρότης ἀκόμα μᾶς δέρνει, μ' ὅλα τὰ παλάτια μας, τὰ πανεπιστήμιά μας καὶ τὰς Ἀκαδημίας μας.

Καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀπαλείψεως τοῦ βουταϊκοῦ ἀγους εἶναι ζήτημα ἐλαχίστης δαπάνης, κ. Τρικούπη.

Ἄλλὰ ποῦ χανεσαι εἰς τέτοια ζητήματα σὺ ὁ ἔχων τὸν ἀνετον ἀγγλικὸν σου ἀπόπατον;

Ἐννοεῖται ὅτι κατόπιν τοιαύτης νυκτερινῆς κούρας, ἥτις συνίσταται εἰς καταναγκαστικὴν δηλητηρίασιν τῶν πνευμόνων καὶ ὅλου τοῦ αἵματος, εἶναι νὰ ξεκαρδιζέται κανεὶς στὰ γέλοια, ὅταν βλέπῃ τὸν ἰατρὸν ἐπισκεπτόμενον ἀσθενῆ φυλακισμένον παθόντα ἐκ τοῦ μεμολυμένου ἀέρος, ἀφοῦ ἡ βασις τῆς θεραπευτικῆς εἶναι ἡ εἰσπνοὴ καθαρῶ ἀέρος. Ὅλοι τότε αἱ συνταγαὶ τοῦ ἰατροῦ εἶναι ἀπλῆ κοροϊδεῖα καὶ τὸ πλέον περιττὸν ἐξόδον τοῦ δημοσίου εἶναι νὰ διατηρῆ ἰατροὺς εἰς φυλακὰς ὅπου βασιλευεῖ ὑγειοθύρος βούτα.

Ραμπαγᾶς

ΦΥΡΔΗΝ ΜΥΓΔ ΗΝ.

Ἡοῦ εἶνε καὶ δὲν φαίνονται.—Ἐἵνοι ξένοι, γράφει ἡ Ἀκρόπολις) ἤλθον ἐναυθὰ διὰ τὰς ἑορτὰς τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τοῦ βασιλέως, τόσοι πολλοὶ ὥστε τὰ ξενοδοχεῖα ἐγέμισαν, οἱ δὲ διευθύνται τῶν ξενοδοχείων Ἀπὸ τὰς τὰς ξέως τοὺς στέλλουν εἰς τὰ τῆς Βας, οἱ δὲ τῆς Βας εἰς τὰ τῆς Γης, ἀλλὰ δὲν εὐρίσκουν δωματῖα. Μεγαλείτερον ψεῦδος δὲν ἔγραψεν ἀκόμη. Τὰ μεγάλα ξενοδοχεῖα τῆς «Ἀγγλίας» Μεγάλης Βρετανίας) καὶ τῶν «Ἐένων» μέχρι τῆς προχθῆς δὲν εἶχον παρὰ τοὺς συνήθεις ξένους, καὶ εἶχον πολλὰ δωματῖα κενά. Ἡ Ἀκρόπολις) ἐρέλει νὰ προκαλέτῃ δήλωσιν τῶν διευθυντῶν τῶν εἰρημέων ξενοδοχείων, περὶ τοῦ ὅτι τὰ ξενοδοχεῖα τῶν εἰσὶ πλήρη, καὶ δὲν ἔχουσι δωματῖα διαθέσιμα, διότι ἄλλως τοὺς ζημιοὶ διὰ τῶν ψευδῶν δημοσιεύσεών της. Ἄλλὰ ποῦ εἶνε αὐτοὶ οἱ ξένοι καὶ δὲν φαίνονται; Ἐκ τινῶν ἀφιχθέντων, ἡμεῖς ἕνα καὶ μόνον εἶδομεν, τὸν Ἀνατολίτην τοῦ «Ἀστεως» ἐξετάζοντα τὰς ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος γενομένης προπαρασκευᾶς καὶ φαίνεται ὁ κατατεργάρος αὐτὸς θὰ ἔδωκε τὰς πληροφορίας εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν», ὅτι καὶ ἄλλοι ὁμοιοὶ του ἀφίκοντο εἰς Ἀθήνας χάριν τῶν ἑορτῶν, καὶ ὅτι μὴ εὐρόντες αὐτοὶ δωματῖα εἰς τὰ ξενοδοχεῖα κατέλυσαν εἰς τὸ χάνι τοῦ Ντολήγιανη, δηλ. ἐκεῖ ποῦ κατοικεῖ αὐτός, ὁ του μανθάνει καὶ Εὐρωπαϊκὸν χορόν.

Ἡ «Ἀκρόπολις» ὁμοίως πρὸ τινων ἡμερῶν εἶχε γράψει καὶ ἄλλο ψεῦδος, ὅτι χάριν τῶν ἑορτῶν θὰ ἔλθωσιν εἰς Ἀθήνας 30 χιλιάδες ἐπαρχιώται καὶ ξένοι!!! Ἐκ τῶν 30 χιλιάδων, δὲν ἦλθον οὔτε 2 χιλ. διότι ἐὰν ἤρχοντο 2 χιλιάδες τὰ ξενοδοχεῖα τῶν Ἀθηνῶν θὰ ἦσαν πλήρη, καὶ οἱ περιπλέον τούτων, θὰ ἤναγκάζοντο νὰ καταλύσωσιν εἰς σκηνὰς τὰς ὁποίας βεβαίως θὰ προσέφερον ἡ κυβερνήσις.

Ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ νέον Θέατρον.—Ὁ Βασιλεὺς ἐπεσκέφθη τὸ νέον Θέατρον. Κατὰ τὴν ἀφιξίν του ὁ Λασάλ παρέταξεν εἰς γραμμὴν δλόκληρον τὸν θίασόν του. Ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐβεβαιώθη ὅτι εἰς τὸν θίασον ὑπάρχουν πολλὰι **καρακάξαι**, καὶ οὐδεμία ἀηδῶν.

Περίσσευμα καπνοπωλῶν.—Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, διὰ τῶν φορολογικῶν του μέτρων, κατώρθωσεν οὐ μόνον νὰ φέρῃ τὸ ἰσοζύγιον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους, ἀλλὰ καὶ **περίσσευμα σιγαρογράφου** εἰς ὅλους τοὺς καπνοπώλας! Εἶχε δικαίον ὁ Σαλῶρ Γιούγκ πρὸς τὸν ἐθαύμασε.

Χρεωστούμενα ἀγώγια.—Ὁ ἐν Γαργαλιάοις ἀμαζηλάτης κ. Ἰω. Διαμαντόπουλος μεταφράσας ἐκ τῆς Ἀγίας Κυριακῆς εἰς Φιλιατρά τὴν Β. οἰκογένειαν ὅτε μετέθε αὐτὴ ἐκεῖ, κατὰ τοὺς σεισμους τοῦ παρελθόντος ἔτους, παραπονεῖται ὅτι δὲν ἐπληρώθη εἰσέτι. Τοῦ συνιστῶμεν νὰ ἔχῃ ὑπομονὴν καὶ τάχιστα θὰ πληρωθῇ διότι ὁ ἐπιμελητὴς τῆς αὐτῆς κ. Θῶν δὲν εἶνε **καρογιέρης**, ὅπως ἄλλοι, ὅπου δὲν βαζοῦν οὔτε χαρτόσημον εἰς τὰς ἀποδείξεις του.

Ῥέπορτερ.

ΕΙΣ ΜΑΘΗΤΡΙΑΝ

I

Ἄνδρα γι' ἀνδρα γιὰ μούρησαι στὴ μαύρη φυλακὴ μου
Γιὰτὶ γιὰτὶ νὰ μὲ ξεχνᾷς, στὴ σφυρὰ, μικρὴ μου;
Μοῦ λένε πῶς τὸ μάθημα γιὰ νᾶρθῃς σ' ἐμποδίζει,
II ἀνάθεμά το τὸ σχολεῖο, π' ἀγάπη δὲ γνωρίζεις,
II ἀνάθεμά το τὸ σχολεῖο καὶ τῆς δασκάλισσας σου,
Χωρὶς αὐτὰ δὲ θᾶλσιπες στὸ πλάϊ μου ποτέ σου.

II

Δὲ ξέρεις πῶς, ἀν δὲ σὲ δῶ, ὁ νοῦς μου σταματᾷ,
Μαργόν' ἡ φαντασί μου καὶ χάνει τὰ ρτερά της
Καὶ σπὸ μελάν' ἡ πέννα μου ἀνώφελα βουτᾷ,
Πᾶει νὰ σύρῃ μὴ γραμμὴ καὶ χάνει τὰ νερά της;
Ἐτὸ σαι Μοῦσά μου, ἐσὺ μ' ἀνοίγεις τὴν καρδιά,
Καὶ μέσα στὰ χειρότερα μπουδρούμια νὰ μὲ χῶσουν,
T' ἀνοίγεις, ὅσῳ κι' ἂν κρατοῦν λογίαι τὰ κλειδιὰ
Κι' ὅσῳ διπλαῖς καὶ τρίδιπλαῖς φορᾷς ἂν μὲ κλειδώσουν.

III

Ἦ! νᾶρησαι, μὴ μὲ ξεχνᾷς, ἀν εἶδες περιττέρι.
Νὰ τὸ χωρίζουν στὸ κλουβὶ ἀφ' τὸ πιστό του ταῖρι,
Νοιώθεις τί πόνο μέσα μου στὸ χῶρισμά σου νοιώθω
Καὶ πόσο νοιώθω γιὰ τὰ σὲ καρδιόχτυπο καὶ πόθο.

IV

Ἡ κόλασι παρῶδειςος μοῦ φαίνεται κοντὰ σου,
Στὴ φυλακὴ σ' ἂν φαίνεσαι τί γίνομαι φαντάσου.
Δὲν εἶμαι πρὸ ὁ ταπεινὸς βρομοφυλακισμένους
Κι' ἀπὸ τ' ἀθάνατο νερὸ σ' ἂν νᾶμαι ποτισμένος,
Μοῦ φαίνεται πῶς μέσα μου ἀθανασία νοιώθω
Καὶ πῶς μπορῶ τὰ σίδερα νὰ σπάσω μ' ἓνα γρόθο.

Φυλακισμένους.

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ

Ἐλάβομεν τὸ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ τῶν μεγάλων καταστημάτων τοῦ ἐπιχειρηματικώτατου καὶ ἐν τῇ βιομηχανίᾳ μας καθέξαντος τὴν πρώτην θέσιν τοῦ ἐργοστασιάρχου κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου καὶ εἶδομεν τὴν γιγαντιαίαν πρόοδον τῆς τυπογραφικῆς, λογογραφικῆς, καὶ βιβλιοδετικῆς τέχνης ἐν Ἑλλάδι. Τοιαῦτα ἐργοστάσια δέον νὰ τύχωσιν ὑποστηρίξεως οὐ μόνον ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως διὰ τῆς ἀτελείας εἰδῶν τινων τῆς εἰσαγωγῆς τῆς πρώτης ἕλης, διότι ἑκατοστῆς ἀνθρώπων ἀποζῶσιν ἐξ αὐτῶν καὶ εὐλογοῦσι τὸ ὄνομα τρὸ εὐεργίτου τούτου τῆς κοινωνίας κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἀλλὰ καὶ παντὸς Ἑλλήνου. Δὲν πρόκειται νὰ συγχαρῶμεν αὐτὸν διὰ τὴν τοιαύτην ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας ἐν τῷ τόπῳ μας, ἀλλ' ἀποτεινόμεθα ἰδιαίτως πρὸς τὰς ἐν Ἑλλάδι Τραπεζάς, Ἑθνικὴν, Βιομηχανικὴν, Ἱστορικὴν, Ἱππερο-Θεσσαλίαν καὶ Κωνσταντινουπόλεως, τὰς ἑταιρίας τῶν Σιδηροδρόμων, τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα καὶ ἐργοστάσια ἅτινα ὀφείλουσι, πρὸς τὸ ἑαυτῶν συμφέρον καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς βιομηχανίας μας, ἀντὶ νὰ παραγγέλλωσιν εἰς Εὐρώπην τὰ χρήσιμα αὐτοῖς βιβλία, διπλότυπα, ἐπιταγὰς, καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐντοπὸν ἐργασίαν νὰ δαπανῶσι τὸ τριπλάσιον εἰς νομισματικὴν διαφοράν καὶ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑ ΤΕΛΗ (τὰ ὅποια εἶναι βαρύτερα), νὰ ἐπισκεφθῶσι τὰ καταστήματα τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου καὶ θὰ ἴδωσιν ὅτι ὄχι μόνον ὡς πρὸς τὴν εὐθηνίαν, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν καλὴν ἐργασίαν ὑπερβάνουν κατὰ πολὺ τὰ τῆς Εὐρώπης καταστήματα καὶ ἰδίως τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ Charle Moullot et fils.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΤΑΥΘΑ

κεντρικὸν πρακτορεῖον τῶν ἐφημεριδῶν
(παρὰ τοὺς ἀγίους Θεηδώρους)

εὐρίσκονται φύλλα ἡμερησία ὡς καὶ παρελθόντα πασῶν τῶν ἐφημεριδῶν καὶ περιοδικῶν. Προσέτι χάρτης μὲ τὴν ὁκᾶν.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ «ΣΥΝΤΕΧΝΙΩΝ».

Ἡλιαναγῆ Τσίγκρη ἢ Ἀρούρα.

(ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Βαρβακείου).

Ὁ κ. κ. Παναγῆς Τσίγκρης ἢ Ἀρούρας, ἠνέμφεν ἀπὸ προχθὴς τὸ νέον καφενεῖον του, καίμενον ἐμπροσθεν τῆς πλατείας τοῦ Βαρβακείου. Πᾶσα σύστασις πρὸς τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας του καὶ ἰδίως εἰς τοὺς θεριακλήδεις τοῦ ναργιλέ, εἶνε περιττὴ. Ἐφερὲ καὶ ἔκτακτος μαστίχαν Ἀἰθαλιώτικην, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν ἔχει φέρει ἄλλος εἰς Ἀθήνας.

NEON ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΟΚΚΙΝΟΥ

(Πρόφῳ Παναγιωταρῶ, πλησίον Ὁραίας Ἑλλάδος).

Καδίρι Γέλδα. Οἶνος Ἀμαρουσίου παλαιῆς ἐσοδείας ἔκτακτος. Βούτυρον ἀγνόν. Σαλάμια, τυριὰ κλπ.

πλείοτερον σέβας πρὸς τὴν δικαιοσύνην τῆς πατρίδος του, ἐξουτελιζει ταύτην πρὸ τοῦ συμφέροντος τῶν Βουλγάρων, διότι αἰσθάνεται διαφύγον τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὸ Βουλγαρικὸν χρυσίον.

Τί ὑποδεικνύει ἡ τοιαύτη τοῦ ζητήματος καταδύσεις ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ βωμοῦ τῆς Θέμιδος εἰς τὴν κοινίστραν τῆς δημοσιογραφίας, πρὶν ἢ ἡ Θέμις ἐκστομίῃ τὴν τελευταίαν αὐτῆς λέξιν :

Πάντως ἀδυναμίαν προφανῆ ἐκ μέρους τῶν ἐπιδρωμέων, ἐλλείψιν πεποιθήσεως ἐπὶ τὸ δίκαιον αὐτῶν, φρόδον προφανῆ περὶ καταρρίψεως καὶ ἐξαφάνισεως τοῦ ἐπὶ τῆς ἀμμου ἀνεγερθέντος σαθροῦ καὶ καταρρέοντος οἰκοδομήματος τῆς καταγορίας.

* *

Ἐλθετε λοιπὸν εἰς ἐπικουρίαν οἱ ἀργυρόνητοι μεγάλοσχημοι δημοσιογράφοι, ἀλοκόλικες, δούλοι τοῦ χρυσίου καὶ λάτρεις . . . Ἐλθετε, ἀπυρνθήκατε καὶ αὐτὰς τὰς ὑποχρεώσεις πρὸς τὸν πάτριον ὑμῶν, ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὁμολογούμενως πολιτευθέντος ἀξιοπρεπῶς καὶ ἐλληνοπρεπῶς, τοῦθ' ὅπερ δὲν δύναται ἢ νὰ ὁμολογήσῃ καὶ αὐτὸς ὁ «Ραμπαγᾶς», ἀπορρίψαντος δὲ μετὰ περιφρονήσεως τὸ ἔλεεινὸν δέλεαρ τῶν Βουλγάρων· ἔλθετε σεῖς οἱ ἐξωνημένοι νὰ σταθίξῃτε τὸ σκευόμενον οἰκοδόμημα.

Ἀπορνήθητε πρῶτοι ὑμεῖς, τὴν σεβαστὴν ὑμῶν γνώμην, ὧ μεγάλοσχημοι ἠθικολόγοι, τὸ προσωπεῖον **προασιπιστοῦ τοῦ Δικαίου** περιβαλλόμενοι καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ **Δικαίου** δῆθεν, πράγματι δ' ἐν ὀνόματι τοῦ **ἐνθουλακωθέντος πρὸ ὑμῶν χρυσίου** ὑπερμαχήκατε τῶν συμφερόντων τῶν ἐχθιστῶν τῆ πατρίδι, ὧ **ἀμερόληπτοι**, καὶ . . . **θεωρήσατε κατώτερον τῶν δημοσιογραφικῶν καθηκόντων τὸ νὰ δικαιολογήσῃτε ὑμᾶς αὐτοὺς (!) διὰ τοῦτο** καὶ **αἰσθάνθητε ὅλον τὸ μεγαλεῖον (!) τῆς ἀποστολῆς τοῦ τύπου ὁπότεν ὑπερμαχήκατε ὑπὲρ τοῦ Δικαίου (!!!) (*)**.

* *

Καὶ ὅμως, ὧ **εὐσυνείδητοι καὶ φιλοπάτριδες** δημοσιογράφοι, ἡ ἀποστολὴ τοῦ τύπου δὲν εἶναι αὐτὴ, ἐὰν ἀγαπάτα, τοῦναντίον εἶναι ἡ παντὶ σθένει ὑπεράσπισις τῶν πατρίων δικαίων καὶ τῶν συμφερόντων τῆ πατρίδι.

Τί θὰ ἐλέγετε ὑμεῖς, ὧ ψευδεῖς τοῦ ἀπολύτου δικαίου ὑπερμαχοί, ἐὰν τις ἔλεγεν ὑμῖν, ὅτι ἡ Μακεδονία ἐστὶ Βουλγαρικὴ ἐπαρχία, ἐὰν τις ἀπεδείκνυεν ὑμῖν ὅτι κατοικεῖται ἐπὶ τῆ ὑποθέσει ὑπὸ τῶν Βουλγάρων μέχρι τοῦ Ὀλύμπου καὶ ἰσχυρίζετο ὅτι κατὰ τὸ δίκαιον τῶν ἐθνικοτήτων ἀνήκει τῆ Βουλγαρίᾳ :

Τί θὰ ἐλέγετε ἐὰν ἄλλος ἔλεγεν ὑμῖν ὅτι ὁ Κεμάλ δικαίως ἐφυλάκισεν Ἕλληνας πολίτας, κατεπάτησε καὶ ἐξέθροισε τὴν ἐλληνικὴν σημαίαν, ὅτι δικαίως κατέσχε τὴν περιουσίαν Ἑλλήνων ἀλιείων διότι — ἐπὶ τῆ ὑποθέσει — δὲν εἶχον ἔγγραφον ἀδειαν ἀλιείας ἐν τοῖς ὀθωμανικοῖς ὕδασι :

Ἦθέλατε γράψαι καὶ ὑπεραπολογηθῆ τῶν Βουλγάρων ἢ τοῦ Κεμάλ, ἢθέλατε ὑπερμαχήσει τοῦ **ἀπολύτου δικαίου** ἢ τῆς πατρίδος ;

Ἦ ἐὰν τις κατέκρινε τὸν πάτριον ὑμῶν, ὡς φορομανῆ, ὡς ἰσχυρογνώμονα, ὡς ἄγοντα κατὰ κρημνῶν τὸ ἄρμα τῆς πολιτείας καὶ ἀπεδείκνυεν ὑμῖν τοῦτο **τετραγωνικῶς**, ἢθέλατε ἀγνωρίζει τὰς δικαίας ταύτας κρίσεις καὶ ἀποδεχθῆ αὐτὰς ὡς τοῦ ἀπολύτου δικαίου συνήγοροι :

Οὐχὶ βεβαίως . . .

Καὶ ταῦτα λέγομεν ἐπὶ τῆ ψευδεὶ προϋποθέσει ὅτι ὑπὲρ τοῦ ἀληθοῦς, κατὰ τὴν κρίσιν ὑμῶν, **ἀπολύτου δικαίου** συνηγορεῖτε.

Ἄλλ' οὐχ' οὕτως ἔχει . . .

* *

Δὲν ἐπέισθητε ὑπὲρ τοῦ δικαίου τῶν Βουλγάρων· δὲν γράφετε, οὐδ' ἀγωνίζεσθε ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς **πληρώσεως τοῦ βαλαρτίου ὑμῶν** . . .

Τὰ δὲ **κέρια** ὑμῶν ἄρθρα ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων οὐδαμῶς εἰσιν ἀπαύγασμα τῆς πεποιθήσεως καὶ ἀμερολήπτου ὑμῶν κρίσεως, ἀλλὰ προΐοντα γραφίδος **χρυσωθίσεως ἐν τῇ Βουλγαρικῇ χρυσῷ** . . .

Διότι οὐχὶ δημοσιογράφοι **δεδοκιμασμένοι** καὶ **διακρινόμενοι** ὡς ὑμεῖς, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀπλούστερος τῶν ἀνθρώπων καὶ πᾶς τὸν κοινὸν νοῦν κεκτημένος ἤθελε κατανοήσει διεξερχόμενος τὰ μέχρι τοῦδε δημοσιευθέντα πρὸ ἄμφοτέρων τῶν διαμαχομένων, ὅτι ἡ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων προσβολὴ τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Σαρὸγλου, ὡς πλαστῆς, ἐρεῖδεται ἐπὶ εἰκασίων καὶ ὑποθέσεων, οὐδεμία δὲ ὑπάρχει οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ἀπόδειξις πλαστότητος, τὰ δὲ **πατοσθουρόχαρτα** τοῦ Σχισματικοῦ Μητροπολίτου Ρουχτσουζίου δὲν εἶναι εἰμὴ **σχέδια διαθηκῶν**, γραφέντα ἴσως παρὰ τοῦ μακαρίτου ὑπὸ τὴν ψυχολογικὴν πίεσιν τοῦ ἁγίου Μητροπολίτου, ἀλλὰ μείναντα ἄπλα σχέδια μηδέποτε περιβληθέντα τὸν τύπον καὶ τὴν νομιμότητα πραγματικῆς διαθήκης. Ἦ δὲ γενομένη καταγγελία μετὰ τὴν ἀποδεδειγμένην πλέον ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ δῆθεν ἐπὶ πληρωμῇ **μόνον 100,000** δραχμῶν ὑπὸ τῶν κληρονόμων Σαρὸγλου (τῆς κληρονομίας ἀνεργημένης εἰς **τρια** σχεδὸν ἑκατομμύρια !) καὶ τὴν ἀπόρριψιν τῶν τοιούτων προτάσεων ὑπὸ τῶν κληρονόμων, ἐξ οὗ καὶ μόνον καταφαίνεται ἡ ἀθωότης αὐτῶν, ἡ καταγγελία λέγομεν αὐτῆ, ἐπ' οὐδενὶ ἄλλῳ σκοπῷ ἐγένετο ἢ μόνον ὅπως ἐκφοβίσωσι καὶ καταπλήξωσι τὸ διαφύγον τοὺς ὄνυχας αὐτῶν θῦμα, τὴν ἀτυχῆ γῆραν Σαρὸγλου ! . . .

Δὲν θὰ ἐπικλησθῶμεν, πρὸς πίστωσιν τούτων, νομικὰ ἐπιχειρήματα, ἀλλ' αὐτὰ τὰ πράγματα, αὐτὰ διὰ πάντα μὴ ἀμυροῦντα λογικῆς καὶ κρίσεως μονοῦ φωνῆν ἀφιεῖσιν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τῶν ἀνωτέρω, ὑπὲρ τῆς ἀθωότητος τῶν καταγγελομένων.

* *

Μετὰ τὴν βραγείαν ταύτην εἰσαγωγὴν ἐπιρροασόμεθα ἐν τῷ ἐπομένῳ φύλλῳ νὰ διεξέλθωμεν ἐπιτροχάδην πρῶτον τ' ἀφορῶντα τὴν διαθήκην τοῦ θείου τοῦ Σαρὸγλου Ἀγγελοῦ Ν. Χατζόγλου, ἐξ ἧς ἐπειράθησαν ν' ἀρυσθῶσι σαθρά τινα ἐπιχειρήματα οἱ θρασεῖς τῶν Βουλγάρων ὑπερμαχοί.

Ο ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ ΡΑΜΠΑΓΑΣ

*Εἶν' ἡ ἀγάπη ἔγκλημα, κακούργημα μεγάλο,
Καὶ δίκαια ἔτῃ φυλακὴ μ' ἐχώσαρ δίχως ἄλλο
Γιὰτὶ ἀγάπησα πολὺ, πολὺ μὲν Ἑλληνίδα
Ποῦ τῆρε δὲν Πατρίδα.
Φυλακισμένος.*

ΣΤΟΥΣ ΖΑΝΤΙΩΤΑΙΣ

*Περ Μπάκο ! νὰ τὸ δείξετε καὶ σεῖς αὐτοῦ στὸ Ζάρτε
Νὰ μὴ μαράνη λείψατο τὸ γέροντ τοῦ Λεβάρτε.
Ἀφέντης ἐφινίρισε, ξεχάσατ' ἐνα πτώμα,
Τοῦ σώουνε τὰ κόλλυβα καὶ βγάλετε τὸ Ρῶμα,
Κι' ἀπὸ τὰ μαῦρα βγάλετε τὸν ἀνηψιὸ τοῦ θειοῦ του
Νὰ δόστε πένθος πλότερο ἴσον πόνου τοῦ χαμοῦ του.
Ῥαμπαγᾶς.*

(*) Ἴδε «Ἀκροπόλεως» φύλ. 23'0 τῆς 15τῆς 86βρίου.